

ЧИТАНА
О ПРЕЧИСТОЙ ДІВІ МАРІЇ

КІЛЬКА ЧИТАНЬ
О ПРЕЧИСТІЙ
ДІВІ МАРІЇ

ORPHANAGE PRINTING HOUSE
832 N. 7TH STREET
PHILADELPHIA, PENN.

1927

Ч. 626.

ПОЗВОЛЯЄТЬСЯ ПЕЧАТАТИ

ФІЛЯДЕЛФІЯ, 5 червня, 1925.

† КОНСТАНТИН

ВСТУПНЕ СЛОВО

Читаня зібрав переважно з проповідей о. Юл. Дзеровича, з книжки «Стежечка в рай», о. Д. Бодревича і иньших наших проповідників. Дещо перебрав з книжки Франца Спіраго, а про Люрд переповів за Впр. о. Бензоном.

Ініціятиву до написаня тих читань дав Преосв. Владика наш Кир Константин, за що я є вельми вдячний.

Дякую Всевишньому, що дозволив мені в хоть маленькій части причинити ся до прославленя Матінки Небесної.

Читачів прошу о ласкаві молитви.

Elmira Heights, N. Y.

в Апрілі 1925. —

о. М. Данилович.

МАЙСКЕ БОГОСЛУЖЕНЄ.

МІСЯЦЬ Май, се найкрасший місяць цілого року. Ціла природа вбрала ся в святочну одіж. Земля вкрила ся зеленою і цвѣтами ; по лісах і садах загомонїли пташки милими голосами. Велика радість, а ще більша радість для нас християн в тїм місяци маю, бо і ми можемо співати в церквах піснї в честь Пречистої Дїви Марїї. Заспіваймо з глублини душі: «За всіх молиши ся Благая», «Не імами інія помощи не імами інія надежди разві Тебе Пречистая Дїва.» В місяци маю стягає Матінка Небесна до храмів Господних люд хрещений. Збирають ся по церквах старі і молоді, мущини і женьщини, хлопці і дївчата мов діти в день імянин своєї матери.

Спішать густо часто і ті, що і добре не розуміють, хто є Пречиста Дїва Марія, спішать подивити ся на

гарно замаєний, завітчаний Престол. Ми не належимо до тих, що не знаємо Пречистої Діви Марії; спішимо, бо нас серце тягне відвідати Матір Божу і Матір нашу, спішимо бо знаємо, що у Неї знайдемо все, що лиш потребуємо, бо знаємо що в Її золоті руки зложив Господь Бог ласки, щоби їх роздавала. Пречиста Діва щедрою рукою черпає з скарбниці ласк і розділює тим, що у Неї просять.

Не оден хорий відзискав здоровле, сумний дістав потіху, грішник навернене і спокій душі.

Богослуженє майске не дуже давне. Оповідають, що при кінци 18. віку, громадились перед одним образом Пречистої Діви Марії діти і співали побожні пісні в Її честь. То було в місяци маю. За приміром дітей пішли пізнійше старші. З улиць перейшло майске Богослуженє до храмів Божих в Римі, а опісля до храмів в иньших краях. То майске Богослуженє приняло ся і в нас і в місяци маю співаємо Акафіст, або Молебен в честь Пречистої Діви

Марії і співаєм благальні пісні при виставленю Найсвятійшого Тіла Єї Сина.

Святійший Отець Пій VII. надав відпуст 300-дневний за кожний день в місяци маю тим, що се богослуженє в церкві або вдома відправляють, а повний відпуст раз в місяци тим, що приймуть Святі Тайни Покаяня і Евхаристії і помолять ся в наміреню сьв. Отця.

Возлюблені во Христї братя і сестри, хочете, мати радість в тім найкрасшім місяци маю? Кажете «хочемо». Радість радости не рівна. Наша радість най буде о Господі. Господь Бог, наша радість і все то, що до Бога веде. Хтож нас найскорше заведе до Бога, як не Пречиста Діва Марія. Тож через майске Богослуженє будемо мати радість правдиву, радість о Господі.

Місяць май най буде місяцем наших просьб. Єслиби п Пречиста Діва Марія жива засіла на троні в яким храмі, чи не спішилиби ми з просьбами до Неї. Ой спішилиби, хочби прийшло ся довгу дорогу відбути.

У храмі є образ Пречистої Діви; чому ж не клякнути перед тим образом і занести наші просьби. Пречиста Діва хотяй ми Її живу не бачимо, чує наші просьби всюди. Пречиста Діва тїшить ся если до Неї прибігаємо і охотно вислухує наші просьби.

Постановім собі користати з майского Богослуженя. Се Богослуженє неодному помогло, дістати царство небесне, а може буде причиною і нашого спасеня. Амінь.

Сім мечів, що прошили серце Пречистої Діви Марії.

В пруроді людській лежить що любим і величаєм тих що, терплять. Чим більше хто натерпів ся тим більше є люблений. Чи є хто, щоби тільки натерпів ся, що Пречиста Діва Марія. Ви бачили образ Матінки Небесної з пробитим серцем семи мечами. Сім мечів пригадують нам сім великих терпінь.

Перший меч — Пророцтво Симеона.

Коли Пречиста Діва принесла Ісуса до храму Єрусалимського, старенький Симеон, Духом святим натхнений, взявши Спасителя на руки, виповів пророцтво., що Преч. Діву жде велике терпіне: «Тобі же самой душу пройдет оружіє» (Лука 2-34.) Що Марія відчула, учувши ті слова? Знаючи Письмо Святе, знала, що жде Її Сина. Перед Її очима мусіли стати муки Її Сина, розп'яте і гірка ужасна смерть. Той меч прошивав Її серце через 33 роки. Кілько разів глянула на Ісуса, ставали перед Її очима муки Її Сина. О справді, Марія Цариця Мучеників.

Другий меч — Утеча до Єгипту.

Коли Ірод лукавий настаючи на жите Ісуса, видав розказ поубивати всіх хлопців низше двох літ в Вефлеємі і околиці, на приказ Ангела мусить Пречиста Діва Марія безпроводочно утікати з Дитятком і св. Йосифом до Єгипту. — Легко

то написати, а ще лекше читати, але се був страшний біль для Марії. Лишати рідний край, кривних, приятелів і іти в чужину між чужі люди, се великий хрест. Воістину Марія Мати Цариця Мучеників.

Третий меч — Страта Ісуса.

Коли Ісус мав 12 літ, пішов з родичами до Єрусалиму. По Богослуженнях вертав домів сьв. Йосиф в товаристві мушчин, а Марія з жінками. Марія думала, що Ісус іде з Йосифом, а Йосиф думав, що Ісус іде з Марією. Коли перейшли велику часте дороги, в гостинниці, де мали спочивати, довідали ся Йосиф і Марія, що Ісуса нема між повертаючими людьми. Хто опише біль Пречистої Діви Марії? Згубив ся найдорозший Син. Утомлена дорогою вертає Марія назад до Єрусалиму шукати Сина. Який хрест для кожної матери шукати за згубленою дитиною. Не три години, а три дни прийшлось Марії шукати за своїм Сином. Які

гадки мучили серце Її? Коли знайшла Ісуса, з утіхи висказала свій біль в отсих словах: «Чудо что сотвори нама тако? Се отец твой і аз боляще іскахом тебе.» Справді Марія се Цариця Мучеників.

Четвертий меч — Стріча з Сином на хрестній дорозі.

Представте собі муки Матери Божої, котрої син одинак має бути страчений. Святий Йоан повідомляє Пречисту Діву Марію, коли і якою дорогою будуть вести Її Сина на страченє. Спішить Марія в супроводі Апостолів і побожних невіст, щоби зобачити в послідне Улюбленого Сина. Чує крик, бачить орудия мук: драбину, цвяхи, шнури, напись яку мають прибити до хреста. Ведуть двох розбійників, іде, о як тяжко се виповісти, іде і Ісус зігнений, поранений, закровавлений. Узріла Марія Ісуса, поглянув Ісус на Марію. Яка болестна стріча. Ніхто не в силі висказати, який

біль, який меч прошив серце Пречистої Діви Марії. Мовчки іде за Сином аж на лобне місце, на місце розп'яття.

О Маріє!, Ти справді Цариця Мучеників.

П'ятий меч — Марія під хрестом.

На Голгофті Пречиста Діва була свідком мук Ісуса. Бачила як Єї Сина до хреста прибивали, чула стони свого Сина, бачила рани і кров що від неї земля червонілась. Чула насмішки, проклони розпинателів, чула безуспішну просьбу свого Сина щоби подати Єму води. Тяжкі ті муки тревали 3 години, доки Спаситель не виповів «Совершишася.» О справді, Марія Ти Цариця Мучеників.

Шестий меч — Ісус умерший на лоні Матери.

Марія не казала як та невільниця, що єї прогнав був Авраам «я не

хочу видіти смерти сина, не можу дивити ся на его муки.» Марія випила чашу терпінь до дна, була з Ісусом при Его смерти і в мерлого тримала на своїм лоні. Понад людські сили описувати біль Марії. О справді Марія є Царицею Мучеників.

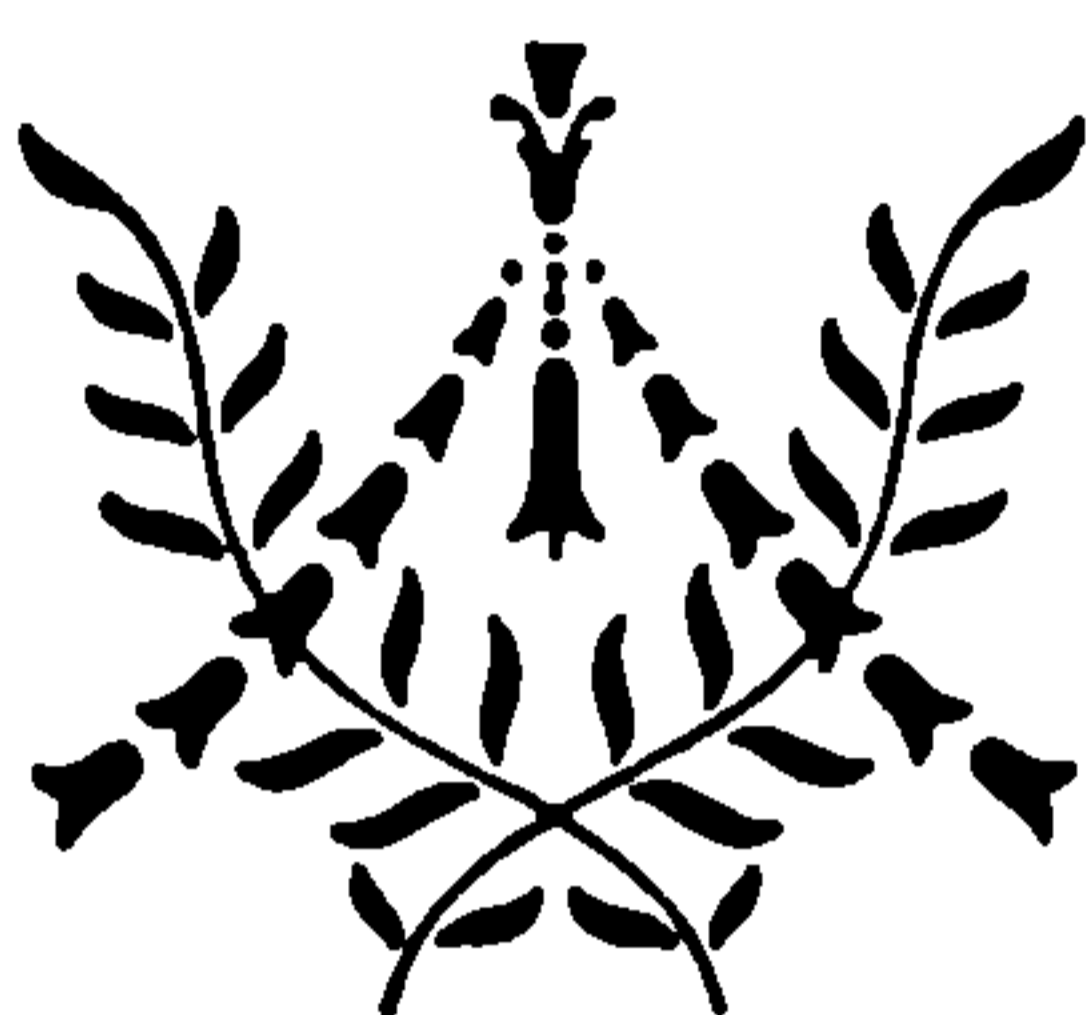

Семий меч — Зложенє до гробу Спасителя.

Побожні невісти приносять дорогі масти, а Йосиф плащаницю. Тіло кладуть до нового гробу. Марія і тут присутна. Бачить похорони свого Сина, а потім пізною ночью вертає домів. Що діялось в серці Марії? О Маріє, Ти Страдаюча Мати, Цариця Мучеників.

Чи хочете до тих терпінь додати нових, чи хочете нові мечі встромити в серце Марії. Онї досить тих терпінь. А прецінь коли грішимо встромлюєм нові мечі в Єї найсвятійше Серце.

Через терпіня дорога до спасеня.
Хто терпен той спасен. Учім ся від
Марії терпіти з відданєм ся на волю
Божу і завсїгди кличмо до Неї.:
Пресвятая Богородице спаси нас.

Почитанє Пречистої Діви в нашім народі.

Як тільки Русь приняла Христи-
яньство за Князя Володимира, сей
час стали наші предки будувати пре-
столи Богу в Тройци Єдиному і Пре-
чистій Діві Марії, зачали складати
пісні в Єї честь. В короткім часі
Руська земля покрила ся святинями,
престолами і іконами Богородиці.
Наш нарід з щирого серця від давна
зове Марію Матерію Руського краю.

Наш нарід в давних часах має
много завдячувати опіці Пречистої
Діви Марії. Князь Володимир Вели-

кий, побивши Печенігів, приписує ту перемогу помочі Пречистої. Князь Володимир Мономах приписує рівнож свою перемогу над Половцями в р. 1099 Богу і Богородиці. В «Почуенію дітям пише: «Бог нам поміг і святая Богородиця.» Князь Данило Галицький, вернувши яко переможцем 1254 р. з Чеської землі, прийшов до Холму, с честію і со славою, в дім Пречистої, впавши на коліна поклонив ся і прославив Бога.» Першим ділом визволеного з полону Ігоря є зложенє подяки Богородиці Пирогощій, яко виповненє обіту зложеного в полоні. Теревовельській Матері Божій приписують оборону Теревовельського замку від Татар в 1651. році і від Турків 1673 року. Образ Теревовельської Матері Божої, перенесений до катедральної Церкви у Львові охоронив місто Львів. Буцнівській іконі приписує ся Хотинська перемога над бісурманами. Богородиця захоронила монастир Почаївський перед Турками. Марія, як співває ся у пісні, відвертала ворожі кулі, а неприятельське

війско від ясности яка била з лица Марії, падало з коний. Турки дізнавшись, що Пречиста воює, відступили від города. Пречиста Діва була Покровителькою Запорожців козаків. Образ Єї був на Січи в великім пошанівку. Коли по битві під Полтавою кримський хан взяв в неволю кілька тисяч козаків, то они взяли з собою Матір Божу, «у наметі поставили образ Пресвятої і крадькома молили ся.» А як Запорожці вернули, принесли зі собою образ Пресвятої, поставили у Іржавці у мурованім храмі. Оттам Она і досі плаче та за козаками.

Минула давна слава, Русь упала, але почесть до Пречистої не загинула. У тій любови до Пречистої вся наша надія. Може за мало молились борці за рідний край у світовій війні до Пречистої Діви, що не добули волі. Не тратьмо надії, молім ся більше і щирійше а дасть Бог » усміхнеть ся заплакана мати.»

Русь славила ся іконами Пречистої Діви Марії. Славні образи

були скрізь на Русі. Згадати належить образ Успенія Пресв'ятої Богородиці в Лаврі Печерській в Києві, образ в Холмі що має походити від св. Володимира, образ в Новгороді В., що виставлений на мур вибавив місто в 1170 році від Суздальців, образ в Полоцку, образ в Жировицях, перед котрим молив ся святий священомученик Йосафат, образ в Смоленську, що єго перевезла з Царгороду княгиня Анна, мати князя Володимира Мономаха, образ в Галичи що був там за князя Льва а тепер знаходиться на головнім вівтарі Домініканів у Львові. Образ, що єго малював після переказу сам св. Лука, привезла Цариця Олена до Царгороду. За нашого князя Льва, сей образ перейшов на Русь, до Белза. Нині він є в Ченстохові Як Русини прийняли християнство, сей час повстають церкви Богородичні. В княжій добі св. Володимир побудовав Десятинну Церкву в Києві в честь Богородиці, Печерська церква зістала побудована заходами св. Теодозія Печер-

ского, Благовіщення побудована Ярославом Мудрим, в Переяславі побудована князем Мономахом, в Холмі основав Церков Богородичну наш король Данило і в ній спочивають его тлінні останки. — Не всі они ще вичислені, було їх много по містах і по селах. Літописець Нестор каже, що при посвященю Церкви Благовіщення в Київі наш князь Ярослав Мудрий віддав усю Русь під опіку Божої Матери.

Крім церков повстає на Русі много монастирів в честь Богородиці. В «Патерику» споминаєсь, що Києво-Печерський монастир став збільшатися через молитви Матери Божої, дословно написано: «і нача Бог умножати чернци молитвами святія Богородици.» В честь Матери Божої побудовано монастир Успенія Пресьв. Богородиці в Чернигові, Пересопницький монастир і інші.

Священики ширять честь Марії своїми проповідями, так словом як і письмом. — Ігумен Київо-Миколаївського монастиря Антоній Радиви-

лівський видав проповіді «Огородок Марії Богородиці», Чернигівський Архимандрит Транквіліон Ставровецкий склав «Перло многоцінное», де помістив вірші в честь Богородиці, ректор колеїї Києво-Могилянської, Йоаникій Іалятовській зібрав вісти про чуда Богородиці в книгу «Небо Новое», а архиепископ Чернигівський, Іван Максимович пише віршований твір «Богородице Діво, книга речення, ритмами со святих Книг сложенна.»

З новійших згадаю проповіді «Цариця Мая, Марія» о. Юл. Дзєровича, «Стежечка в рай» о. Дан. Бодревича, «Читаня о Пречистій і Преблагословенній Діви Марії вид. Чина св. Василя Вел. в Жовкві, «Богородице Діво» і «Цьвіт з Назарета або Житє Пречистої і Пренепорочної Діви Марії о. О. Е. Козаневича, тогож самого Чина.

Велику книгу написав Пралат і духовник Сімениця Львівського о. Ізидор Дольницький», що загальнознаний під іменем «дзядзьо» — про Братство Воведенія П. Богородиці

в Сімениці Львівско-Рускім і Начерк Житя П. Богородиці при Храмі Єрусалимкім.» Сей твір є в двох язиках, в українськiм і латинськiм. В честь Богородиці повстають Церковні братства. Недавно повстало брацтво Сестер Служебниць Марії.

Церков впровадила многі свята в Єї честь, впровадила многі богослуженя як акафисти, Молебен і Майске.

А що сказати за наші українські пісні до Пречистої Діви? Здаєсь, що жаден нарід не має такого богатства пісень, як наш. Які они гарні, мильодийні! Коли зачнеш співати «Пречистая Діво Мати Руського краю» то здаєсь що бачимо живу Марію. Або як сердечно співає наш народ «О Богородице, Діво Маріє» або «Пречистая Діво, сьвітла зорице», або «Вихваляйте доли, гори» або «О Мати Божа, до Серця Твого» або «О всепітая Мати» або — досить, хтож годен їх всіх вичислити.

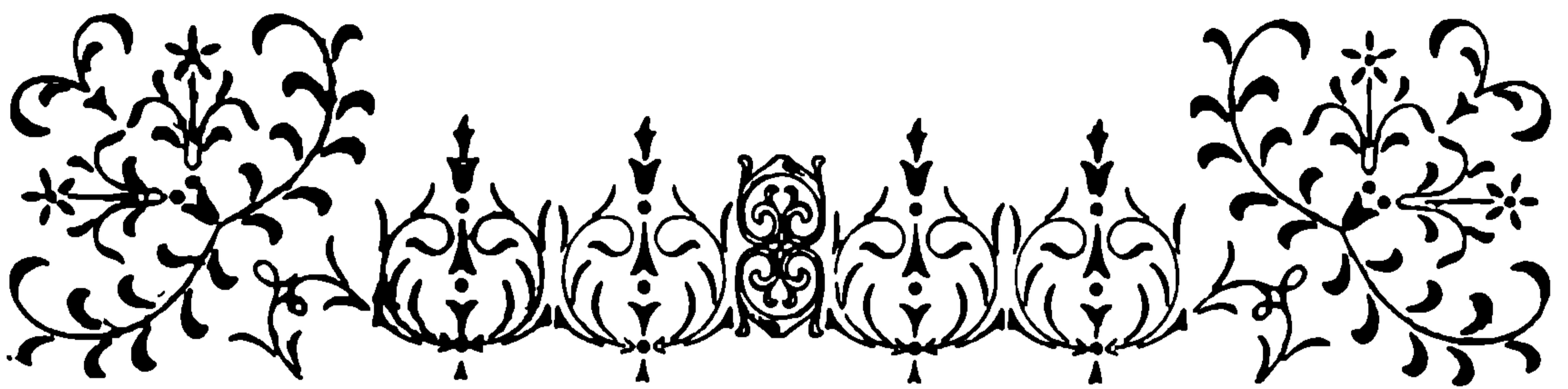
На закінченє згадаю за повісти, навіяні релігійним, побожним духом нашого клясика Григория Квіт-

ки, Основяненька, що написав такі безсмертні твори як «Маруся», «Перекотиполе». Григорій Квітка написав з вдячності для Матінки Небесної за те, що вернула єму зір. Григорій будучи хлопцем темнів через золотуху. Поїхала мати з ним у сусідний монастир Озеряньський на прощу, де Мати Божа славилась чудами. Як унесла мати 5 літнього хлопця у церков, питає ся хлопчина? «Який то образ, мамусю?» «Се образ Пречистої, хибаж ти бачиш?» питає ся здивована Мати, а хлопець каже «Мені видко.» —

Як давно почитали наші предки, так і тепер не переставаймо почитати Преч. Діву Марію. Противно наше почитанє най збільшить ся, бо як Пречиста вернула зір, так верне нам і Україну.

Если весь наш народ оберне ся до Господа Бога і узнає Марію Богородицею, і буде гідно просити, тоді а не скорше надїяти ся нам своєї вітчини.

АНГЕЛ ГОСПОДЕНЬ

Ангел Господень благовістив
Пречистій Діві Марії і зачала від
Духа святого

Богородице Діво...

Се раба Господня буди мені по
глаголу Твоєму

Богородице Діво...

І Слово плоть бисть і всели ся
в нас.

Богородице Діво...

ТУ молитву многі католики відмовляють рано, в полудне і вечером. Звичай відмовляти «Ангел Господень» вже давний. В XI. віці папа Урбан II приказав відмовляти сю молитву два рази на день, а се рано і вечером. Звиж 100 літ пізнійше папа Григорій IX. видав розпорядженє, щоби сей Ангельський привіт три рази на день відмовля-

ти а то не тільки рано і вечером але також і в полудне. Від того часу взиває сьв. Церков голосом дзвона три рази на день, щоби вірні віддавали честь Божій Матери тими словами, якими привитав Єї Архангел Гавриїл в дни Благовіщення. Три рази на день гомонять дзвони у католицьких церквах і пригадують Воплощенє Божого Сина, пригадують тим самим безконечну любов Єго до нас, пригадують що Пречиста Діва стала Матерію Божою.

Йде день за днем, минає рік за роком, пливе століте за столітем, а дзвони католицького сьвіта безстанно гомонять на Славу Марії і Єї Сина . Бідний чи богатий, старий чи молодий, міщанин чи селянин згинають колїна і клячучи відмовляють «Ангел Господень благовістив Пречистій Діві Марії і зачала від Духа святого.» «Се раба Господня буди менї по глаголу Твоєму» і «Слово плоть бисть і всели ся в ни.» А по кождім реченю відмовляють «Богородице Діво»...

Яка гарна се річ, бачити як діти Марії величають три рази на день Небесну Матінку. Чомуж нам не прилучити ся до того прекрасного звичаю? Тричі на день згинають почитателі Марії коліна і сплітають вінки для Небесної Цариці зі своїх молитов а Ангели заносять їх до стіп Марії.

Відмовляючи «Ангел Господень» не можливо забути на чесноти взнеслі Матери Божої, передовсім Єї покору. «Се раба Господня, буди мені по глаголу Твоєму». Отсе слова Пречистої Діви якими заявила своє призволенє на Воплощенє Божого Сина. В тих словах пробиває ся Єї глибока покора. Господь Бог вивисшив Єї понад всі сотворіння, підніс до найвисшої гідности, до гідности Матери Божої. Пречиста Діва Марія вивисшена понад всіх князів і царів, понад всі хори Ангельські, понад всіх Херувимів і Серафимів зове себе слугою Божою.

Відмовляймо щодня сю молитву «Ангел Господень» Молитвою до Небесної нашої Матінки зачинаймо

нашу працю, молитвою перерв'їм працю в полудне і молитвою широю кінчїм роботу. Пригадуймо собі щодня найважнїйшу хвилю в історїї людского роду, в якїй покїрна Дївиця Марїя стала ся Матерію Божого Слова. «І Слово плоть бисть.»

Молитва «Ангел Господень» є надїлена відпустами. Тї що дня на голос дзвона рано, в полудне і вечером єї відмовляють, доступають 1) відпусту повного раз на місяць під звичайними услївами (сповідь, сьв. Причастіє і молитва в наміреню сьв. Отця) 2) 100 днів відпусту за кожний раз. — Молитву відмовляє ся клячучи.

Відпустові місця.

ГОСПОДЬ БОГ вибрав деякі місця, де особливим способом вислухує молитви. До таких місць спішать вірні з далеких сторін, не жалуючи ні труду ні гроша: Ті подорожі зовемо богомілями або паломництвами. Найважніші паломництва є до Сьвятої Землі, до гробів сьв. верховних Апостолів Петра і Павла в Римі і до многих чудотворних місць Матери Божої.

У нас в Галичині такими місцями є Зарваниця, Гошів, Пацлав, Крехів, Львів і Сокаль, на Угорщині Повч. В Італії від 1295 року є Льорето, де знаходить ся дім Матери Божої; той дімок, в котрім Архангел Гавриїл звістив Марії, що зістане Матерію Божою. Сьв. Катарина Емеріх оповідає, що сім ангелів принесло той дім з Назарету. Відпустовим місцем в Сирії є Марія Цель, в Швайцарії Айнзідельн, в Баварії Альт Ітіні.

Найславнійшим відпустовим місцем на сьвітї є Люрд.

В полудневій Франції, на збочах гір Піринейских лежить місточко Люрд. Тут обявила ся в 1858 році Пречиста Діва Марія 14. літній дівчині Бернадеті і назвала себе «Непорочно Зачата.» В тім місци де обявила ся Марія витрисло жерело цілющої води. Ту воду по нинішний день черпають люде в тій воді купають ся в Люрд і многі зістають уздоровлені.

Париский адвокат, Генрих Лясер відзискав зір при помочи сеї води з Люрд, з вдячности для Пречистої Діви став обїзджати Францію і перевідувати ся про чудесні уздоровлення в Люрд і написав обємисту книжку о тих чудах.

Люрд є найславнійшим відпустовим місцем, де нарід спішить з цілого сьвіта. Многі вільнодумні переконавшись про чудесні уздоровлення стають віруючими.

Від 1884 року є уряджена там лікарська клініка, котру звать «Bureau des constatations»,. Кождий лі-

кар, що приїжджає до Люрж може брати участь в оглядинах уздоровлених. Настоятель того бюро Dr. Voissaigne видав в р. 1900 книжку, в котрій описує многі чуда, чудесні уздоровленя. З тої книжки легко може всякий перекопати ся про чуда в Люрд. Чуда найбільше діють ся підчас процесії, як несуть Найсвятійші Тайни.

В визше згаданім бюрі є за шклом фотографії многих людей тяжко хорих, часть невилічимо хорих, котрі дізнали ласки від Пречистої Діви Марії і зістали уздоровлені або в купелях або підчас процесії з Найсвятійшими Тайнами.

Наочний сьвідок, Впр. о. Бензон з New York (Very Rev. Monsignor Robert Hugh Benson) котрий був в Люрд написав книжочку під заг. Lourdes. Автор тої книжки бачив в бюрі лікарскім в Люрд моделі костей ноги чоловіка що звав ся Pierre de Rudder. Той чоловік терпів тяжко по причині зломаня ноги і мав дві зганіреновані рани. Він нагло подужав і по

виздоровленню жив понад 20 літ.

В висше згаданім бюрі видають т. зв. сертифікати з підписами лікарів що оглядають хорих, в многих случаях зазначають що слабість є невилічима. Ті сертифікати є вельми великого значіння. Єсли хто зістає чудесним способом уздоровленим, то мусить виказати ся таким сертифікатом і тоді реєструєсь і оголошує ся чудо в Церкві.

За Впр. о. Бензоном перповідаю деякі уздоровленя. В бюрі явилася монахиня Кармелітанка, виказалась сертифікатом, в котрім було зазначено що пациентка має сухоти (renal tuberculosis). Она заявила що чуєсь здорова; зістала уздоровлена підчас процесії з Найсвятійшими Тайнами.

Там явилась Miss Noemie Nightingale і заявила що зістала минушого року уздоровлена, відзискала слух. Она була присутна на відправі з нагоди чудесного єї уздоровленя і чула похвальні пісні до Спасителя і Пречистої Діви Марії.

Явилась там дівчина Eugénie Meunier, що зістала уздоровлена перед двома місяцями. Рана, 10. цент. глибока, з котрої текла материя, зістала загоєна.

Явив ся хлопець, що зістав чудесним способом уздоровлений, він терпів страшні болі в костях.

Явив ся там старий чоловік, котрий зістав уздоровлений тому 8 літ з умової хороби. Він терпів на хворобу умову, здавалосьь єму що єго переслідують і хотять забити. — Він перебував в Люрд кілька місяців, брав купелі і зістав уздоровлений.

Явилась старша женщина, що єї слабість була зазначена на цертіфікаті «невилічима» (myelitis). Она зістала уздоровлена підчас процесії з Найсвятійшими Тайнами.

Пані François мала фістулу на рамени, була оперована 5 разів. Коли рамя спухло так страшно, що мало в обводі 72 цент., лікарі рішили що одиноким ратунком є утяти ціле рамя. Висше згадана пані на се не згодилась, поїхала до Люр-

шукати ратунку у Небесної Лікарки хорих. По трох днях побуту в Люрд зістала уздоровлена, єї рамя прибрало нормальну форму, 25 цент. в обводі.

Там в Люрд бачив автор книжки «Lourdes» надзвичайну параду. Зібрало ся 341. людей ріжного віку ріжних станів і машерували з білими хоруговками. То були люде, що зістали уздоровлені переважно попередного року, они урядили ту параду з вдячності для Пречистої Діви Марії.

Підчас благословеня Найсвятішими Тайнами на площі многі хорі зістають уздоровлені. Від часу до часу між масами людей чути шмер і глоси: чудо, чудо! Одної днини бачив автор книжки «Lourdes» пять чудесних уздоровлень. Крім тих пять случаїв були ще два що про них довідав ся від других.

Той сам Христос вчера і нині і до віка. Як колись уздоровляв сліпих, хромих, німих, прокажених, так само уздоровляє тепер, особливо на просьби своєї матери, як колись

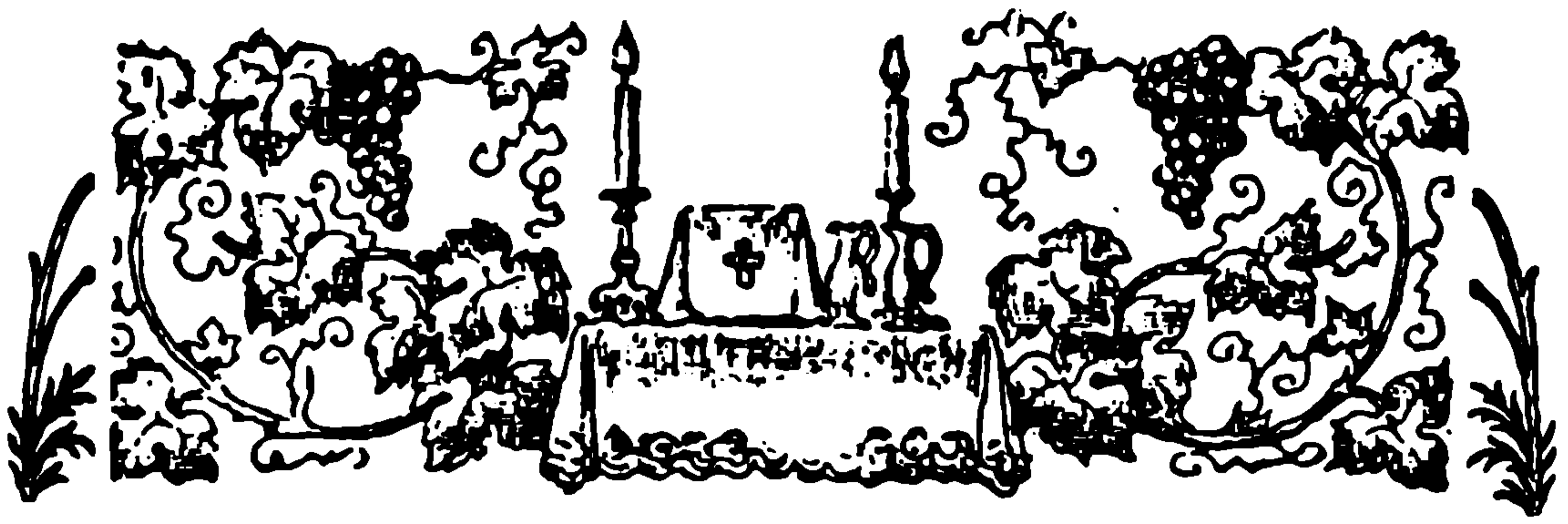
на просьбу своєї Матери перемінив воду у вино на весілю у Кані Галилейській.

В відповідь тим що про чуда Люрдські не вірять скажу коротко «приходи і вижд», поїдь і переконайся.

Кінчу словами автора книжки «Lourdes.» Дослівно пише так: If I were sick of some deadly disease and it were revealed to me that I must die, yet none the less I should go to the Lourdes; for if I should not be healed by Mary, I could at least learn how to suffer as a Christian ought. God has chosen this place — He only knows why, as He too, alone chooses which man shall suffer and which be glad — He has chosen this place to show His power; and therefore has sent His Mother there, that we may look through Her to Him.

There are the miracles.

**Радуйся радосте наша, покрій нас
от всякого зла чесним Твоім омофо-
ром!**

ТАК співаєм в Акафісті до Пре-
чистої Діви Марії, бо Она спра-
вді покриває своїм омофором тих,
що до неї прибігають.

За панованя Іраклія напав на місто Царгород дикий нарід Скитів і Сараценів. То було в 626 року. Здавалось що вже вибила послідна година для сего міста. Одинока поміч для християн остав Господь Бог і Матір Єго . Патріярх Сергій обніс образ Спасителя і образ Матери Божої по улицях містах, а кромі того чесну одіж Богоматери погрузив у водах залива Царгородско-го. Море зволнувалось і потопило кораблі ворогів. — В храмі Пресьв. Богородиці в Влахернах сама Пре-

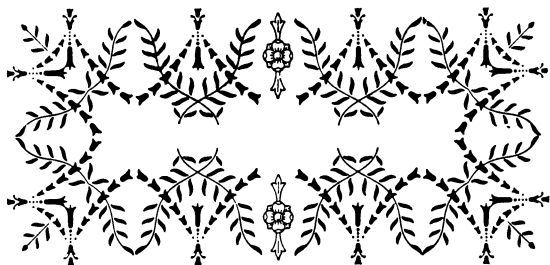
чиста Діва явилась у воздусі і своїм омофором захороняла християн.

О як сердечно сьпівали Християне в 626 р. «Покрий нас Пречиста Діво своїм омофором.»

В р. 1571 відбула ся борба морска під Лепанто, . Сьвітлу побіду над Турецкою фльотою приписують помочи Преч. Діви Марії. До маштів кораблів, казав вожд християньских війск, що звав ся Дон Жуан ді Автрія прикріпити ікони Матери Божої. побіду віднесли Християне 7 октобра 1571 р. і на ту памятку перша Неділя в окторбри зове ся Неділя побідосної Матери Божої *Maria de Victoria*.

Та Марія що єї сьв. Йоан Богослов бачив в обявленю облечену в сонце, окружену 12 зьвіздами покриває своїм омофором і вислухує просьби тих, що до Неї прибігають Тож закличмо і ми з глублини душі: «Радуй ся радосте наша покрый нас от всякого зла честним Твоїм омофором.»

Santa Maria — San Salvador.

Колюмб, що відкрив Америку, плів на кораблі, що звав ся Santa Maria. Дня 11 октября zobачив сьвітло на острові San Salvador.

Так як Колюмб плів на захід на кораблі, що звав ся Santa Maria і щасливо добив ся до сьвітла, так само ми плинемо чим раз дальше на захід, чим раз ближе смерти. Щасливо і ми дібемо ся до найбільшого сьвітла до Ісуса Христа, як будемо плисти на кораблі безпечнім. Тим кораблем безпечним для нас є Santa Maria т. є. Пречиста Діва Марія. Она заведе нас до небесної вітчизни. Яка була радість для Колюмба і его залоги коли добив ся до сьвітла на острові San Salvador сего годі опи-

сати. Безконечно більша радість наступить коли дібемо ся до Ісуса Христа в царстві небеснім. «Чого око не бачило, ані ухо не чуло, ані у серце чоловіка не прийшло, то приготувив Бог тим, що Його люблять» пише сьв. Ап. Павло в листі до Коринтян.

Сьв. Єпископ Альфонс Літурійській оповідає сліду, чу історію: В місті, де жила блаженна сестра Катарина, мешкала жєнщина Марія, що пішла на блудну дорогу. Ізза згіршаючого поведєня зверхність міста викинула єї з міста. Та жєнщина замешкала за містом в печери і там померла. Догадувались, що она зістала осуджена на вічну погібєль. Однак по 4-роках переконано, ся що так оно не є. Монахиня Катарина мала підчас молитви таке видіне: Зближає ся до неї темна постать і каже «Сестро Катарино! Як нещаслива я є! Ти молиш ся много за душі померших а за мене не памятаєш.» Звідує ся монахиня: «Хто ти є?» Душа відповіла: «Я є тота нещасна, що умерла в печери. Я не

є затрачена на віки, я з глибини серця просила Матінку Небесну — О Маріє, прибіжище грішників, змиლოსерди ся наді мною. Поможі мені. — І прийшов великий жаль за мої гріхи і через те я уйшла пекла. А тепер мушу тяжко терпіти. Колиб Ти жертвувала за мене кілька Служб Божих, то я би зістала звільнена від мук, а діставшись до неба буду постійно за тебе молитись!! Слуга Боже зділала волю нещасної Марії. Єще раз обявилась душа, але тим разом яснїюча і дякувала за освободженє.

Чи не Пречиста Дїва Марія завела нещасну до сьвітлости вічної, до царства небесного?

Переповім ще одну історію.

В однім місті застукано раз в суботу около півночі до дверей парохіяльного дому. Якась стара невіста просила піти до хорого з Найсв. Тайнами. Сказала точно улицю і число дому, де хорий жде. Священник скоро поспішив, а невіста ішла поперед, аж нараз зникла коло одної хати. Священник спостеріг, що се вказане місце. Одначе входові двері були зачинені. Священник сильно гримає, але нікого не видко, а тут падає зливний дощ. Цей стукіт почув пан на другому поверсі, відчинив вікно та запитав до кого приходить. «Я приходжу до хорого з Найсв. Тайнами», — відповідає священник. «В цілім домі нема нікого хорого» — відказує пан, — одначе прошу до мене зайти і переждати аж перестане дощ, бо і так

не можу спати. Священник увійшов. В комнаті впала йому в очи ікона Преч. Діви, перед якою світила ся лампа. «Тішу ся, що приходжу до побожної хати» — завважав священник. «Я не є з тих, щоб аж такий був побожний» — відповідає пан, — «але чиню це для пам'яті моєї матери, що так дуже любила сей образ. Серед, розмови священник звернув увагу на портрет невісти, що висів на другій стіні. «Це моя мати» — пояснює пан,» вона так горячо молила ся перед цею іконою у Свойого Сина, аж доки я не наверну ся, одначе до сповіди мене не кортіло, додав усміхаючи ся. І так поволи зачав розказувати щиро про своє давне житє. «Ви так дуже лякаєте ся сповіди», — сказав вкінци священник, — «а ось як щиро отворили передо мною своє серце, що я без ваганя мігби уділити розрешення.» «О коби Ви могли!» — кликнув пан в зворушеню. «Вже більше трицяти літ, як я сповідав ся», додав споглядаючи на образ своєї матери. «Тепер радби я висповідати ся, а

коли я гідний, то прошу і освяте Причастіє». Потім клякнув старець, висповідав ся і приняв Пресьв. Найсвятійшу Евхаристию.

Священик вернув домів, довго роздумував над тим, що стало ся. Не міг вийти з дива. І та пані, що просила його до хорого, і зникненє єї, і ця ікона Преч. Діви Марії і та дивна сповідь, все то маячилось, снувалось в голові. Але ще більше здивував ся, як довідав ся, що той старий пан раненько помер. Через Марію пішов до Спасителя.

Иньша історія.

Братчик Лев, вихованок святого Франца, патріярха, мав таке видіне. Бачилось йому, що всі братчики й усі люди були вже на долині Йо-сафата, на страшнім суді. Явили ся там дві драбини, одна біла, друга червона, що сягали із землі аж до неба. На вершку червоної драбини стояв Ісус Христос із суворим ли-

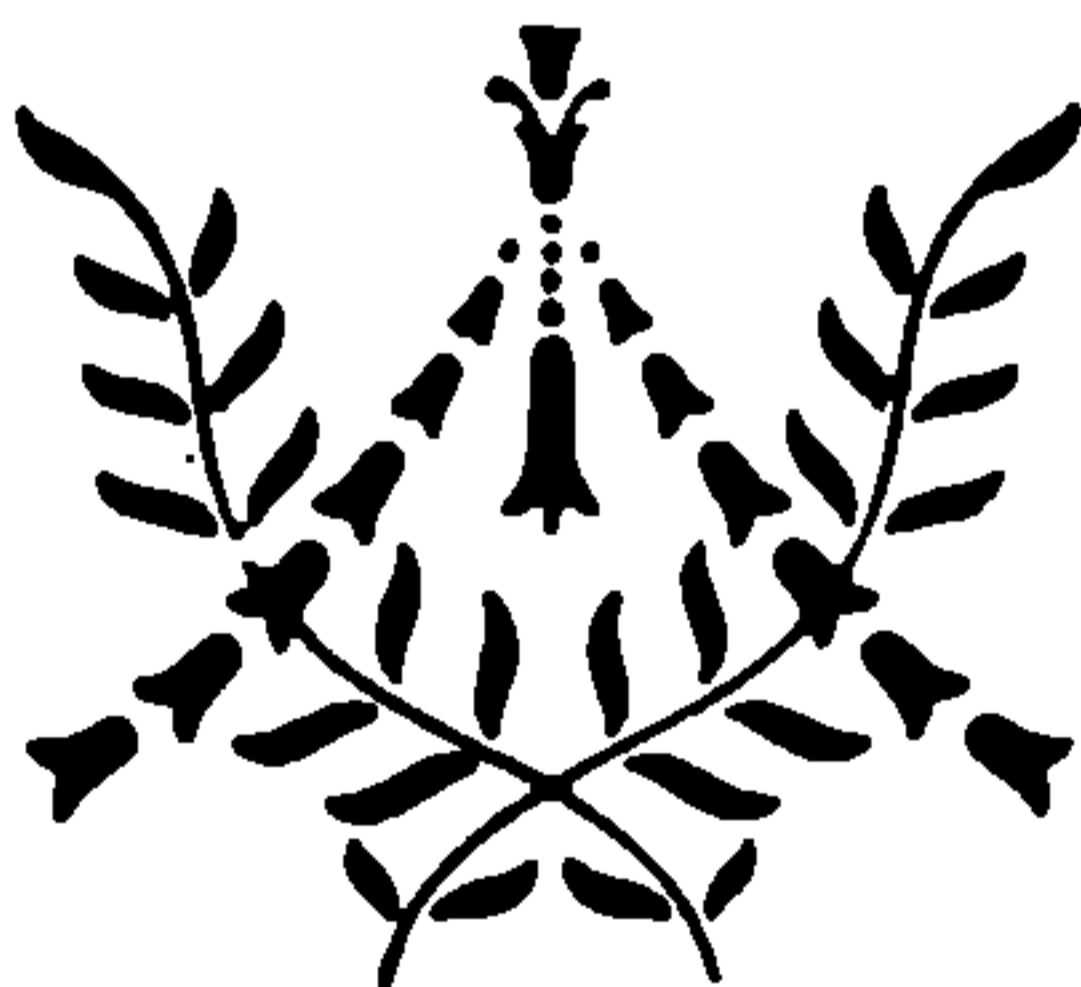
цем. Побіч драбини стояв святий Франц і взивав : «Ходіть, братчки мої, виходіть з довірем по драбині до Ісуса, не лякайтесь.» Зачали виходити. Хто ступив на другий щель, хто досягнув третього, хто десятого, але сейчас спадав у долину. Братчики затрівожили ся. Тоді промовив св. Франц: «Не кидайте надії, мої братчики, є ще друга драбина, біла. Виходіть нею а певно зайдете в рай.» Ледви це св. Франц сказав, аж зявила ся на вершку драбини Пречиста Діва Марія у великому блиску, і люди, виходячи цею драбиною, зайшли в рай.—

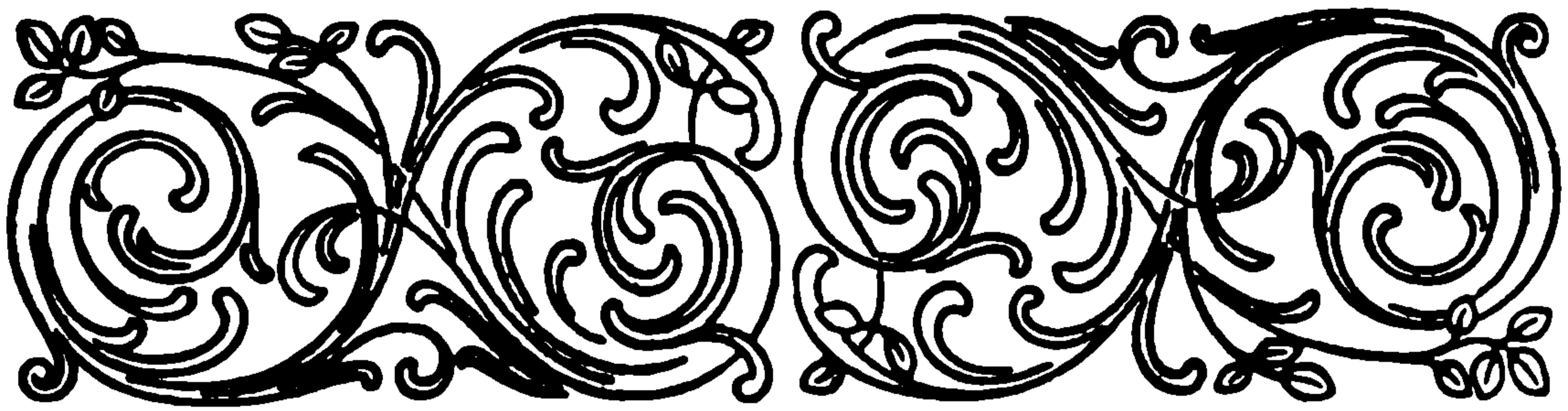
Через Марію до Ісуса.

Святий Бернарד, великий почитатель Матери Божої каже, що не чувано щоби хто прибігаючи в молитвах до Пречистої Діви Марії був не вислуханий. Ось яку гарну молитву уложив сей святий: «Згадай, всемилостива Діво Маріє, що від віків не чувано, щоби хто небудь прибігаючий під Твій покров, або благаючий о Твою поміч, або

умоляючий Твого заступлення, був від Тебе опущеним; тою надією оживлений, Діво наддівами о Мати, до Тебе біжу, до Тебе горну ся, перед Тобою як грішник стаю: не горди, о Мати Слова, моїми словами, но послухай їх ласкаво і вислухай. Амінь». Та молитва наділена відпустами 1) 300 днів відп. за кожний раз 2) відп. совершенний раз в місяць, як хто відмовляє сю молитву кожного дня цілий місяць. Услівя: Сповідь, сьв. Причастіє і молитви в на міреню сьв. Отця (Пій ІХ. 25 Липня 1846.)

Навчіть ся тої молитви і відмовляйте єї що дня, а дасть Господь Бог дізнаєте тої ласки що через Марію дістанете ся до Господа Бога.

Дві цікаві події.

В 7 віці жив святий муж, що звав ся Йоан Дамаскин. Той муж поборював єресь іконоборців словом і письмом. Саме за ту ревність в поборюваню баламутних наук зістав оклеветаний. Ємір Дамаску велів відтяти святому праву руку і для постраху вивісити на базари. За вставленєм ся приятелів сьв. Йоанови Дамаскинови звернено руку. В ночі сьв. Йоан приставив упяту руку на своє місце, впав перед образом Богородиці і заливаючи ся слезами просив з усеї сили, щоби вернула Єму руку. По довгих молитвах здрімав ся і у сні побачив Божу Матір, як гляділа на него ласкаво і сказала: Не сумуй, твоя рука вже здорова. Святий прокинув ся, дотикає ся руки, — рука ціла, лиш там де була відтята остав знак мов червона нитка довкруги.

Папа Пій VII. що кинув клятву на цїсаря Наполеона, зістав в р. 1809. взятий до неволі через війська цїсарскі. В неволи мучив ся папа 5 літ, безнастанно заносючи молитви до Преч. Діви о поміч. І дочекав ся. Коли в р. 1814 Наполеон змушений був іти на вигнанє, на остров Єльбу, папа зістав освобожденій в саме свято Благовіщеня. Дня 24-ого мая відбув ся торжественний візд до Риму. Папа був сильно пересвїдчений, що се сталося за вставленєм ся Пречистої Діви Марії. Що року Церков католицька святкує є той день.

Мимоходом нагадує ся історія нашого Митрополита, котрий вздвиж 100 літ пізнійше карав ся в неволи Російській. Гордий цар Никола давно не живе, а наш Митрополит на воли. Нема найменьшого сумніву, що Митрополит молив ся до Господа Бога і Матїнки Небесної.

З м і с т .

Вступне Слово.	
Майске Богослуженє.	7
Сім мечів, що прощили С. П. Д. М.	10
Почитанє Пр. Діви в нашім народі.	16
Ангел Господень.	24
Відпустові місця.	28
Радуйся радосте наша, і. т. д.	35
<i>Santa Maria. San Salvador.</i>	37
Переповім ще одну історію.	40
Иньша історія.	42
Дві цікаві події.	45

